

Bruksela, 19 marca 2024 r.
(OR. en)

7665/24

SOC 202
EMPL 111
ECOFIN 304
EDUC 88

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie rocznej analizy zrównoważonego wzrostu gospodarczego i wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu 2024

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego i wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu 2024; Rada zatwierdziła te konkluzje na swoim posiedzeniu 11 marca 2024 r.

Konkluzje Rady**w sprawie rocznej analizy zrównoważonego wzrostu gospodarczego i wspólnego
sprawozdania o zatrudnieniu 2024**

1. UZNAJĄC, że po silnym ożywieniu gospodarczym w 2022 r. aktywność gospodarcza w UE spowolniła w 2023 r. w warunkach wysokiej inflacji i niepewności geopolitycznej.
ODNOTOWUJĄC, że po osiągnięciu szczytowego poziomu 11,5 % w ujęciu rok do roku w październiku 2022 r. inflacja wykazuje tendencję spadkową i oczekuje się, że w 2024 r. będzie nadal spadać do poziomu 3,5 %.
2. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC fakt, że pomimo wyjątkowych wstrząsów w ostatnich latach i niedawnego spowolnienia wzrostu gospodarczego wskaźnik zatrudnienia w UE osiągnął wiosną 2023 r. rekordowo wysoki poziom 75,4 % (70,2 % w przypadku kobiet i 80,5 % w przypadku mężczyzn), podczas gdy bezrobocie spadło do 6 % (6,3 % w przypadku kobiet i 5,7 % w przypadku mężczyzn), co stanowi najniższy poziom w historii.
PODKREŚLAJĄC jednak, że pomimo dobrych wyników unijnego rynku pracy utrzymują się różnice między państwami członkowskimi i wewnątrz nich, w tym na szczeblu regionalnym i między grupami ludności.
3. ZAZNACZAJĄC, że utrzymujący się wysoki poziom niedoboru pracowników i kwalifikacji powoduje przeszkody dla potencjalnego wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i pozytywnej konwergencji społecznej. WSKAZUJĄC, że niedobory są najbardziej widoczne w opiece zdrowotnej, budownictwie, zawodach związanych z naukami przyrodniczymi, technologią, inżynierią i matematyką oraz w niektórych zawodach w sektorze usług, a także że niedobory te wynikają z niedostatecznego dopasowania umiejętności pracowników pod kątem potrzeb rynku pracy do wymogów związanych z nowymi zawodami i zadaniami w kontekście transformacji ekologicznej i cyfrowej, a także ze starzenia się społeczeństwa i, w niektórych przypadkach, ze złych warunków pracy.
4. PRZYPOMINAJĄC w tym kontekście, że nadal istnieją bariery strukturalne utrudniające pełną integrację na rynku pracy osób znajdujących się w trudnej sytuacji, przy czym ponad 20 % ludności w wieku produkcyjnym (i prawie 30 % kobiet w wieku produkcyjnym) w UE pozostaje poza rynkiem pracy, w tym 8 mln młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się.

5. POTWIERDZAJĄC, że wzrost płac nominalnych w latach 2022–2023, choć był wyraźny, utrzymywał się poniżej wysokich stóp inflacji, co doprowadziło do spadku siły nabywczej i miało nieproporcjonalnie duży wpływ na gospodarstwa domowe o niskich dochodach. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC fakt, że w kilku państwach członkowskich aktualizacje ustawowych wynagrodzeń minimalnych i nowe układy zbiorowe częściowo lub całkowicie łagodzą spadek siły nabywczej.
6. PRZYPOMINAJĄC w tym kontekście, że intensywny dialog społeczny i skuteczne układy zbiorowe mają kluczowe znaczenie dla dalszego promowania dynamiki płac, która wspiera tworzenie miejsc pracy i ochronę konkurencyjności, przy czym transpozycja dyrektywy UE w sprawie adekwatnych wynagrodzeń minimalnych może również pomóc chronić siłę nabywczą osób o niskich dochodach i zapobiegać wzrostowi ubóstwa pracujących, wzmacniając tym samym zachęty do podejmowania pracy.
7. ODNOTOWUJĄC, że chociaż ostatnie trzy lata były trudne pod względem społeczno-gospodarczym, odsetek osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE pozostał w 2022 r. zasadniczo stabilny ze względu na zdecydowane działania polityczne podjęte podczas kryzysu energetycznego, jednak ubóstwo wśród dzieci nieznacznie wzrosło. PRZYPOMINAJĄC, że chociaż systemy ochrony socjalnej okazały się skuteczne we wspieraniu odporności podczas ostatnich kryzysów, zapobiegając tym samym znacznemu wzrostowi liczby osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym oraz pełniąc rolę stabilizatorów makroekonomicznych, ich adekwatność i trwałość pozostają pod presją m.in. ze względu na starzenie się społeczeństwa.
8. ZAZNACZAJĄC, że ubóstwo energetyczne i przystępność cenowa mieszkań stanowią coraz większe wyzwania w Unii – w 2022 r. wzrósł odsetek osób niezdolnych do odpowiedniego ogrzewania swoich domów, a 1 na 10 osób w UE żyje w gospodarstwie domowym, w którym łączne wydatki mieszkaniowe stanowią ponad 40 % całkowitego dochodu do dyspozycji. PRZYPOMINAJĄC, że w obu przypadkach wyzwania te w nieproporcjonalnie dużym stopniu dotyczą osoby zagrożone ubóstwem.

9. ZAZNACZAJĄC, że wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych oraz postępy w realizacji unijnych i krajowych celów na 2030 r. w zakresie zatrudnienia, umiejętności i ograniczania ubóstwa mają kluczowe znaczenie dla rozwoju działań politycznych państw członkowskich, przy należytym uwzględnieniu odpowiednich kompetencji oraz zasad pomocniczości i proporcjonalności, a w szczególności biorąc pod uwagę, że:
- Unia jest na dobrej drodze do osiągnięcia celu dotyczącego wskaźnika zatrudnienia wynoszącego 78 % w 2030 r. (74,6 % w 2022 r.), a od 2020 r. wszystkie państwa członkowskie poczyniły postępy w tym zakresie;
 - konieczne będą dalsze znaczne postępy, aby do 2030 r. osiągnąć cel w zakresie umiejętności, jakim jest coroczny udział w szkoleniach co najmniej 60 % ogółu osób dorosłych w Unii (37,4 % w 2016 r.);
 - konieczne będą znaczne wysiłki, aby osiągnąć cel ograniczenia ubóstwa, jakim jest zmniejszenie liczby osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym o co najmniej 15 mln do 2030 r. w Unii (w tym o co najmniej 5 mln dzieci), jako że wskaźnik ten utrzymuje się na stałym poziomie (w 2022 r. liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym spadła jedynie o 279 000 w porównaniu z rokiem poprzednim), a w kilku państwach członkowskich zagrożenie ubóstwem lub wykluczeniem społecznym wręcz rośnie.
10. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC, że w ramach cyklu europejskiego semestru 2024 podsumuje się bieżącą realizację planów odbudowy i zwiększania odporności oraz programów polityki spójności, a także przedstawi wytyczne w związku ze zbliżającym się przeglądem śródkresowym tych programów. WYRAŻAJĄC ZADOWOLENIE, że do wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu włączono monitorowanie postępów w realizacji głównych i krajowych celów UE na 2030 r. w zakresie zatrudnienia, umiejętności oraz zagrożenia ubóstwem lub wykluczeniem społecznym.

11. ODNOTOWUJĄC propozycję Komisji, by do wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu włączyć bardziej rozbudowaną analizę potencjalnych zagrożeń dla pozytywnej konwergencji społecznej dotyczącą poszczególnych krajów, która opierałaby się na cechach ram konwergencji społecznej opisanych w najważniejszych przesłaniach Komitetu ds. Zatrudnienia i Komitetu Ochrony Socjalnej na temat tych ram oraz w stanowiącym podstawę tego dokumentu sprawozdaniu grupy roboczej Komitetu ds. Zatrudnienia i Komitetu Ochrony Socjalnej¹. ODNOTOWUJĄC, że taka analiza jest realizowana na podstawie wyników dobrowolnego projektu pilotażowego przeprowadzonego przez tę grupę roboczą od października 2022 r. do maja 2023 r. ZAUWAŻAJĄC możliwość rozważenia ewentualnych przyszłych udoskonaleń technicznych analizy przeprowadzonej z wykorzystaniem tablicy wskaźników społecznych i metodyki zastosowanej do niej we wspólnym sprawozdaniu o zatrudnieniu. PRZYPOMINAJĄC, że Rada zapoznała się z ustaleniami projektu pilotażowego z czerwca 2023 r., które ukazują, że państwa członkowskie w różnym stopniu popierają wprowadzenie ram konwergencji społecznej do europejskiego semestru.
12. PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI zamiar Komisji, by podczas cyklu europejskiego semestru 2024 przeprowadzić pogłębioną analizę pozytywnej konwergencji społecznej na drugim etapie, z wykorzystaniem szerszego zestawu dowodów ilościowych i jakościowych, w odniesieniu do państw członkowskich, w przypadku których we wspólnym sprawozdaniu o zatrudnieniu wskazano potencjalne zagrożenia dla pozytywnej konwergencji społecznej,

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

13. WZYWA państwa członkowskie do uwzględnienia priorytetów rocznej analizy zrównoważonego wzrostu gospodarczego i ustaleń wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu w ich krajowych programach reform oraz do intensywniejszego wdrażania zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, tak aby osiągnąć główne i krajowe cele UE na 2030 r.
14. WZYWA państwa członkowskie do promowania dynamiki płac, która łagodziłaby spadek siły nabywczej, zwłaszcza w przypadku osób o niskich dochodach, zgodnie z praktykami krajowymi i przy pełnym poszanowaniu roli i autonomii partnerów społecznych.

¹ Zob. sprawozdanie grupy roboczej EMCO-SPC w sprawie ram konwergencji społecznej ([dok. 9481/23/ADD-1](#)), a także najważniejsze przesłania zatwierdzone przez EMCO-SPC na podstawie tego sprawozdania ([dok. 9481/23](#)).

15. WZYWA państwa członkowskie do dalszego wdrażania reform strukturalnych wspierających podnoszenie i zmianę kwalifikacji osób dorosłych, wzmacniających aktywną politykę rynku pracy i promujących lepsze warunki pracy, by rozwiązać problem niedoboru pracowników i kwalifikacji oraz ułatwić przechodzenie do sektorów o dużym zapotrzebowaniu na pracę, co przyczyni się do konkurencyjności i spójności społecznej Unii.
16. ZWRACA SIĘ do państw członkowskich, by nadal modernizowały systemy ochrony socjalnej i włączenia społecznego oraz zajmowały się problemem ubóstwa i wykluczenia społecznego, w szczególności wśród dzieci, również w świetle transformacji cyfrowej i ekologicznej, tendencji demograficznych, wpływu wysokiej inflacji na siłę nabywczą, w szczególności w odniesieniu do gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji, oraz w obliczu rosnącego poziomu ubóstwa energetycznego. WZYWA państwa członkowskie, by nadal analizowały dostępność przystępnych cenowo mieszkań i ją zwiększały.
17. WZYWA Komisję do dopilnowania, aby wszelka dalsza realizacja analizy pozytywnej konwergencji społecznej opartej na cechach ram konwergencji społecznej, opisanej w najważniejszych przesłaniach Komitetu ds. Zatrudnienia i Komitetu Ochrony Socjalnej, nie przekładała się na dodatkowe obciążenie administracyjne dla państw członkowskich, a raczej by przyczyniała się do uproszczenia wielostronnego nadzoru prowadzonego przez Komitet ds. Zatrudnienia i Komitet Ochrony Socjalnej.
18. ZWRACA SIĘ do Komitetu ds. Zatrudnienia i Komitetu Ochrony Socjalnej, by oceniły wpływ pilotażowej analizy pozytywnej konwergencji społecznej w oparciu o cechy ram konwergencji społecznej, w tym w odniesieniu do ich wartości dodanej i potencjalnego obciążenia administracyjnego, jakie mogłyby powodować w kontekście działań tych komitetów i w ramach cyklu europejskiego semestru 2024, a także by poinformowały Radę o swoich ustaleniach.